

Mishnah Ketubot, chapter 11

משנה כתובות פרק יא

(1) A widow is to be maintained out of the estate of [her deceased husband, inherited by the] orphans [and] her handiwork belongs to them. It is not their duty, however, to pay for her burial; [rather,] it is the duty of her heirs — those who inherit her *ketubah*, are obligated to bury her. [The husband has the duty to bury his wife since he inherits her; here, where he died first, her heirs inherit her and therefore, it is now their duty to bury her].

א אֲלֻמְנָה נְזוּנָה מִנְכָסֵי יְתוּמִים, מַעֲשֵׂה יָדֶיהָ שְׁלֶהֶן, וְאֵין חֵיבִין בְּקַבּוּרָתָהּ. יוֹרְשֵׁיהָ יוֹרְשֵׁי כְּתֻבָּתָהּ, חֵיבִין בְּקַבּוּרָתָהּ: **ב** אֲלֻמְנָה בֵּין מִן הָאֲרוּסִין בֵּין מִן הַנְּשׂוּאִין, מוֹכֶרֶת שְׁלֵא בְּבֵית דִּין. רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר, מִן הַנְּשׂוּאִין, מוֹכֶרֶת שְׁלֵא בְּבֵית דִּין. מִן הָאֲרוּסִין, לֹא תִמְכּוֹר אֶלָּא בְּבֵית דִּין, מִפְּנֵי שְׂאִין לָהּ מְזוּנוֹת. וְכָל שְׂאִין לָהּ מְזוּנוֹת, לֹא תִמְכּוֹר אֶלָּא בְּבֵית דִּין: **ג** מְכָרָה כְּתֻבָּתָהּ אוֹ מִקְצָתָהּ, מִשְׁכָּנָה כְּתֻבָּתָהּ

(2) A widow, whether [her husband died] after [her] betrothal [when her claim is restricted to that of her *ketubah* only] or after [her] marriage [when she claims also maintenance] may sell [of her deceased husband's estate to collect the aforementioned] without [the sanction of an ordained] court [however, she does need the sanction of three knowledgeable property appraisers]. Rabbi Shimon says, [If her husband died] after marriage [when she also claims maintenance] she may sell [for her maintenance, of his estate] without [the sanction of] the court [since she cannot be expected to starve until the court finds time to deal with her case]; [but if, widowed] after [her] betrothal, she may not sell [any of the estate] except with [the sanction of] the court, since she is not entitled to maintenance, and one who is not entitled to maintenance, may not sell [such property] except with [the sanction of] the court.

(3) [A widow who] sold her *ketubah* or part of it, or pledged it or part of it, or

רבנו עובדיה מברטנורא

א אֲלֻמְנָה נְזוּנָה מִנְכָסֵי יְתוּמִים. בֵּין קַרְקָעוֹת בֵּין מִטְלָלִין דְּתַנְאֵי כְּתוּבָה הוּא, וְאֵת תַּהָא יִתְבַּא בְּבֵיתָא וּמִתּוּנָא מִנְכָסֵי: וְאֵין חֵיבִין בְּקַבּוּרָתָהּ. שֶׁהֵבֵל חֵיבִין בְּקַבּוּרָתָהּ תַּחַת יְרוּשָׁתָהּ, וְעַכְשֵׁי שִׁירְשֵׁיהָ גּוֹבֵין כְּתוּבָתָהּ מִיּוֹרְשֵׁי הֵבֵל, הֵם יִקְבְּרוּהָ, וּמִמִּילָא שְׁמַעִינן שֶׁאִם מִתָּה וְלֹא נִשְׁבַּעָה עַל כְּתוּבָתָהּ שֶׁעַכְשֵׁי אֵין יוֹרְשֵׁיהָ גּוֹבֵין כְּתוּבָתָהּ, עַל יוֹרְשֵׁי הֵבֵל מוּטַל לְקַבּוּרָהּ: **ב** בֵּין מִן הָאֲרוּסִין. שֶׁאֵין לָהּ מְזוּנוֹת וּמוֹכֶרֶת לְכְּתוּבָתָהּ: **בֵּין מִן הַנְּשׂוּאִין**. שֶׁהִיא מוֹכֶרֶת לְמְזוּנוֹת: מוֹכֶרֶת שְׁלֵא בְּבֵית דִּין. כְּלוּמַר שְׁלֵא בְּבֵית דִּין מוּמַחִים. וּמִכֹּל מְקוּם צְרִיכָה לְמַכּוֹר בְּפָנֵי שְׁלֹשָׁה שִׁדְּחִי בְּקִיאִין בְּשׁוּמַת קַרְקָע: רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר מִן הַנְּשׂוּאִין. שֶׁהִיא מוֹכֶרֶת לְמְזוּנוֹת: מוֹכֶרֶת שְׁלֵא בְּבֵית דִּין. שֶׁאִי אִפְשָׁר לָהּ לַהֲיִיתָּ יוֹשֶׁבֶת וּמִתְעַנָּה עַד שִׁדְּוִקְקוּ לָהּ בֵּית דִּין. אֲבָל מִן הָאֲרוּסִין שֶׁאֵין מְכִירָתָהּ אִלָּא לְכְּתוּבָהּ, אֵינָה מוֹכֶרֶת אִלָּא בְּבֵית דִּין. וְאֵין הִלְכָה כְּרַבִּי שִׁמְעוֹן: **ג** מְכָרָה כְּתוּבָתָהּ. מִנָּה מֵאֵתִים:

presented it or part of it, to a stranger, may not sell the residue [of her deceased husband's estate, to collect the rest, i.e., the *tosfot ketubah*] except with [the sanction of] the court. [This is the opinion of Rabbi Shimon of the previous mishnah; since she has begun collecting her *ketubah* she is no longer entitled to maintenance.] The

או מקצתה, נתנה כתבתה לאחר או מקצתה, לא תמכור את השאר. אלא בבית דין. וחכמים אומרים, מוכרת היא אפלו ארבעה וחמשה פעמים, ומוכרת למוזנות שלא בבית דין וכותבת, למוזנות מכרתי. וגרושה לא תמכור אלא בבית דין: ד אלמנה שהיתה כתבתה מאתים ומכרה שוה מנה במאתים או שוה מאתים במנה, נתקבלה כתבתה. היתה

Sages, however, say, She may sell [the land pledged for her *ketubah*] even in four or five installments and [in the meantime, before the last installment is sold,] she may sell [of her husband's estate, to provide] for her maintenance [the Sages maintain, that she is entitled to maintenance, until she sells all of her *ketubah*,] without [the sanction of] the court. But she should, however write, [in the deed of sale,] "I sold [the land to provide] for my maintenance." [Such insertion being, in certain cases, advantageous to the woman.] A divorced woman, however, must not sell [such property] except with [the sanction of] the court.

(4) If a widow whose *ketubah* was for two hundred *zuz* sold [from her deceased husband's estate, a plot of land that was] worth a *maneh* [i.e., 100 *zuz*] for two hundred *zuz*, or one that was worth two hundred *zuz* for one *maneh*, her *ketubah* is deemed to have been thereby settled [even in the case where she loses, since she is to blame for the loss incurred]. If her *ketubah*, however, was for one

רבנו עובדיה מברטנורא

לא תמכור את השאר. התוספת, אלא בבית דין. ומתניתין ר"ש היא דאמר אין מוכרת שלא בב"ד אלא למוזנות, וזו הואיל וגבתה מקצת כתובתה אין לה מוזנות: וחכמים אומרים מוכרת היא. לכתובה, אפילו לפרקים. ואף על פי כן מוכרת היא בינתיים למוזנות. שלא איבדה מוזנותיה ואף על פי שגבתה קצת כתובתה: וכותבת. בשטר המכירה, למוזנות מכרתי: וגרושה לא תמכור. לכתובה, אלא בב"ד. דטעמא מאי אמרו רבנן אלמנה בין מן האירוסין מן הנשואין מוכרת שלא בב"ד לפי שאין אדם רוצה שתתבזה אשתו בב"ד, וזו הואיל וגרושה היא לא אכפת ליה. והלכה כחכמים שאשה מוכרת בין לכתובה בין למוזנות שלא בב"ד מומחים, ואפילו התקבלה מקצת כתובתה מוכרת למוזנות עד שתתקבל כל כתובתה. וכשמוכרת, בין לכתובה בין למוזנות צריכה שבועה ואינה צריכה הכרזה: ד שוה מאתים במנה נתקבלה כתובתה. דאמרינן לה את אפסדת. ושוה מנה במאתים אף על גב דהיא הרויחה לא מצית למימר אנא ארווחי, שהשולח שלוחו לשוק לסחורה ולקח בוול הכל לבעל המעות. ולא שמעינן מהכא אלא בדבר שאין לו קצבה כגון קרקע שדרכו להמכר באומדן זה בפחות וזה ביותר, אבל דבר שיש לו קצבה וקנה השליח בפחות לא איתברירא לן דינא מהכא. וחזינא

maneh, and she sold [land that was] worth a *maneh* and a *dinar* for one *maneh*, her sale is void. Even though she declared, "I will return the *dinar* to the heirs," her sale is void [since she had no right to sell the extra part of the land (represented by the value of the extra *dinar*) her entire sale is deemed to have been made in error and is, therefore, void]. Rabban Shimon ben Gamliel says, Her sale [because she is to blame for the loss incurred] is always valid [because she can always

refund the balance to the orphans] unless it [the extra land, above and beyond the amount of her *ketubah*], which [is itself, or] would leave [in combination with another adjacent existing field, to the estate] an area [accommodating] nine *kav* [of grain. This area represents the minimum parcel of land to define a "field" which is worth cultivating (Tosfot, Bava Batra 11a)], and from a garden that of half a *kav* [the minimum area that can be profitably laid out as a garden] or, according to Rabbi Akiva, a quarter of a *kav* [as the minimum area that can be profitably laid out as a garden]. If her *ketubah* was for four hundred *zuz* and she sold [plots of land, from her deceased husband's estate] to [three] persons, to each one for one *maneh* [i.e., 100 *zuz*], and to a fourth [she sold] what was worth a *maneh* and a *dinar* for one *maneh* [so that, in the last sale, she disposed of more than her due], [the sale] to the last person is void but [the sales] to all the others are valid.

(5) If an assessment of the judges [of a deceased husband's estate which was sold to pay the *ketubah* of his widow] was by one sixth less, or by one sixth more [than the actual value of the property], their sale is void. Rabban Shimon ben Gamliel says, Their sale is valid for, otherwise, of what advantage would the

רבנו עובדיה מברטנורא

לרבנותא דאפליגו בה. ומסקנא לפום מאי דחזי לך, שחולקין השליח והמשלה: מכרה בטל. שאותו דינר אין לה רשות למכור, נמצא שכל המכר טעות, שהרי בבת אחת היה: לעולם מכרה קיים. והיא תחזיר את הדינר ליורשין, דמה הפסידתן: עד שתהא. באונאה כדי שאילו לא היתה האונאה היה משתייר שדה בת תשעה קבין, שהוא שיעור שדה: ובגינה בת חצי קב. שהוא שיעור גינה.

כתבתה מנה ומכרה שוה מנה ודינר במנה, מכרה בטל. אפלו היא אומרת אחזיר את הדינר ליורשין, מכרה בטל. רבן שמעון בן גמליאל אומר, לעולם מכרה קיים עד שתהא שם כדי שתשיר בשדה בת תשעה קבים, ובגינה בת חצי קב, וכדברי רבי עקיבא בית רב. היתה כתבתה ארבע מאות זוז ומכרה לזה במנה ולזה במנה ולאחרון יפה מנה ודינר במנה, של אחרון בטל ושל כלן מכרן קיים: ה שום הדינין שפחתו שתות או הוסיפו שתות, מכרן בטל. רבן שמעון בן גמליאל אומר, מכרן קיים. אם בן מה כח בית דין יפה,

power of a court be? [However] if a bill for inspection however, has been drawn up, [a legal document, issued by a court, inviting the public to inspect property put up for sale by an order of the court], their sale is valid [according to all] even if they sold what was worth one *maneh* for two hundred *zuz*, or for one *maneh* what was worth two hundred

אָבֵל אִם עָשׂוּ אַגְרָת בְּקִרְתָּהּ, אֶפְלוּ מִכְרוּ שְׂוֵה מְנָה בְּמֵאתַיִם, אוֹ שְׂוֵה מֵאֵתַיִם בְּמְנָה, מִכְרֵן קָיָם: וְהַמִּמָּאֲנָת, הַשְּׁנִיָּה, וְהָאֵילוּנִית, אֵינן לָהֶם כְּתֻבָּה וְלֹא פְרוֹת וְלֹא מְזוּנוֹת וְלֹא

zuz.

(6) [A minor] who exercised the right of *mi'un* [i.e., an orphaned minor girl, who was married by her mother or brother, has the right of *mi'un* — refusal, until she becomes an adult], a forbidden relative of the second degree [who is forbidden in marriage by Rabbinic, though not by Torah law] or a woman who is incapable of procreation are not entitled either to a *ketubah* [the first mentioned, because her separation may be effected even against her husband's will; the second was penalized for contracting an unlawful marriage (see Yevamot 85b), while in the case of the last, her marriage is regarded as a contract under false pretenses, nor are they entitled], to the usufruct [each of these women are not entitled to receive compensation for the produce her husband used from her fields, even though she is not entitled to the *ketubah* nor are they entitled], to maintenance [with the exception of a minor. A minor is entitled to maintenance as long as she did not exercise *mi'un*; however, the Mishnah here is referring to a case where her husband went overseas, and during that time she borrowed money for her maintenance and then exercised *mi'un*, the husband does not have to pay for her loan], or to her worn-out articles [the articles which she brought to her husband upon marriage and the value of which was included in her *ketubah*. If her

רבנו עובדיה מברטנורא

ואין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל: הִיא אַגְרָת בְּקוֹרֵת. הכרזה. שעל ידי ההכרזה בני אדם מבקרים בה. ובהא מודה תנא קמא לרבן שמעון בן גמליאל. והלכה כתנא קמא: וְהַשְּׁנִיָּה. שניות לעריות, שהן מדברי סופרים: אֵינן לָהֶם כְּתוּבָה. מנה מאתיים. ממאנת, משום דמעצמה יוצאה: שְׁנִיָּה. קנסוה רבנן מפני שהיא מרגילתו לנשאה שאינה נפסדת כלום בנשואין שהרי אינה נפסלת בהן וולדה כשר: אֵילוּנִית. משום דמקח טעות הוא: וְלֹא פְרוֹת. הפירות שאכל הבעל אין מוציאין ממנו: וְלֹא מְזוּנוֹת. כגון אם אותה ואכלה בעודה תחתיו ואחר כך מיאנה, אין הבעל חייב לשלם. אבל חייב במזונותיה בעודה תחתיו. והשנייה והאילונית אין להם מזונות בעודן תחתיו, וכל שכן אם לוו ואכלו שאין הבעל חייב לשלם: וְלֹא בְּלֹאוֹת. שנאבדו ובלו לגמרי. בין מנכסי מלוג בין מנכסי צאן ברזל אין הממאנת יכולה להוציא מיד בעלה. אבל בלאותיה הקיימים נוטלת לעולם, בין הממאנת בין

husband has used these articles, he need not compensate her for their wear or loss when she leaves him (in the case of *mi'un* this law includes items, both from *melog* and *tzon barzel* properties; however, in the case of the

בלאות. ואם מתחלה נשאָה לְשֵׁם אֵילוּנִית, יֵשׁ לָהּ כְּתֻבָּה. אֲלֵמְנָה לְכֹהֵן גְּדוֹל, גְּרוּשָׁה וְחִלוּצָה לְכֹהֵן הַדְּיוּט, מְמֹזֶרֶת וְנִתְיָנָה לְיִשְׂרָאֵל, בֵּת יִשְׂרָאֵל לְנִתְיָן וְלִמְזֹר, יֵשׁ לָהּ כְּתֻבָּה:

prohibited, secondary, relative only the articles from *melog* properties need not be compensated, see Tosfot Yom Tov regarding a woman who is incapable of procreation). If the man, however, had married her at the outset on the understanding that she was incapable of procreation, she is entitled to a *ketubah*. A widow who was married to a High Priest (see Leviticus 21:13), a divorced woman or a *halutzah* who was married to a common priest (see Leviticus 21:7), a *mamzer* or a *netinah* who was married to an Israelite, or the daughter of an Israelite who was married to a *natin* or a *mamzer* all are entitled to a *ketubah*.

רבנו עובדיה מברטנורא

השניה בין האילונית ואפילו זנתה לא הפסידה בלאותיה הקיימים. והשניה אין לה בלאות של נכסי מלוג, אבל בלאות של נכסי צאן ברזל יש לה: